VERORDENING (EG) Nr. 2777/2000 VAN DE COMMISSIE
van 18 december 2000
houdende vaststelling van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de rundvleesmarkt

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees [1], en met name op artikel 38, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De rundvleesmarkt in de Gemeenschap maakt momenteel een ernstige crisis door aangezien de consument alle vertrouwen in rundvlees heeft verloren ten gevolge van enkele nieuwe gevallen van boviene spongiforme encefalopathie (BSE). Zowel de consumptie als de productie zijn nog nooit zo laag geweest en ook de producentenprijzen zijn aanzienlijk gedaald. Verwacht wordt dat de crisis nog wel enige tijd zal aanslepen. Krachtens artikel 38, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 kunnen in een dergelijke situatie uitzonderlijke marktondersteunende maatregelen worden getroffen om het evenwicht op de markt te herstellen. Een van die maatregelen kan een regeling zijn om overvoering van de markt te voorkomen door dieren via een opkoopregeling uit de markt te nemen en die dieren vervolgens te vernietigen.

(2) Bij Beschikking 2000/764/EG van de Commissie [2] zijn specifieke voorschriften vastgesteld voor het testen van runderen van meer dan 30 maanden op BSE en zijn met name de goedgekeurde testmethoden vastgelegd. Krachtens die beschikking moeten uiterlijk vanaf 1 juli 2001 alle runderen die ouder zijn dan 30 maanden en die op normale wijze voor menselijke consumptie worden geslacht, op BSE worden onderzocht. In afwachting moeten vooral dieren van meer dan 30 maanden die bij het slachten niet op BSE zijn onderzocht, uit de markt worden genomen en mag, zowel in de Gemeenschap als in derde landen, alleen vlees van dieren die negatief op een test hebben gereageerd, voor menselijke consumptie worden bestemd.

(3) Om de situatie op de rundvleesmarkt zo snel mogelijk te verbeteren, moet ondertussen het vrijwillig laten testen van alle dieren van meer dan 30 maanden sterk worden aangemoedigd. Daartoe moet worden bepaald dat de Gemeenschap de vereiste tests medefinanciert en moet terzelfder tijd worden gegarandeerd dat de Gemeenschap dezelfde kosten geen tweemaal vergoedt.

(4) Teneinde ervoor te zorgen dat het uit de markt nemen van dieren ook werkelijk leidt tot een vermindering van de hoeveelheid voor consumptie bestemd vlees, moeten de voor vernietiging bestemde dieren voldoen aan alle veterinaire eisen en moeten met name dezelfde antemortemkeuringen worden verricht als bij het slachten van dieren voor menselijke consumptie.

(5) Wanneer de marktsituatie dat vereist, moet de opkoopregeling ook kunnen worden toegepast door lidstaten waar alle dieren ouder dan 30 maanden, of toch een aanzienlijk percentage daarvan, op BSE worden getest.

(6) Voorzien moet worden in de mogelijkheid om, zodra de marktsituatie zulks toestaat, de toepassing van de opkoopregeling in een lidstaat stop te zetten, wanneer die lidstaat kan aantonen over voldoende capaciteit te beschikken om het normaal voor slachting aangeboden aantal runderen van meer dan 30 maanden op BSE te testen.

(7) Teneinde de goede werking van de regeling te garanderen, moeten bepalingen worden vastgesteld inzake de organisatie van de opkoop en de levering van de dieren.

(8) De aankoopprijs per dier wordt door de lidstaten vastgesteld op een zodanig peil dat het met de maatregel nagestreefde doel zeker wordt bereikt. Bij de vaststelling van die prijs wordt met name rekening gehouden met de representatieve marktprijs en met het gewicht van het dier.

(9) Gelet op het grote aantal dieren dat naar verwachting in het kader van de regeling zal worden opgekocht, lijkt het billijk dat de Gemeenschap en de lidstaten elk een deel van de kosten dragen. De Gemeenschap zou ten hoogste 70 % van de opkoopkosten voor haar rekening nemen, terwijl de rest van de opkoopkosten en alle andere aan de regeling verbonden kosten ten laste komen van de nationale autoriteiten.

(10) De bepalingen inzake de slachtpremie als bedoeld in artikel 11 van Verordening (EG) nr. 1254/1999, zijn van toepassing op de in het kader van deze regeling geslachte dieren.

(11) Om de controle op de betrokken dieren en daarvan verkregen producten vóór, tijdens en na het slachten te verbeteren, moeten speciale voorschriften worden vastgesteld, vooral betreffende de volledig gescheiden behandeling van de producten.

(12) In lidstaten met een zeer laag BSE-risico is de marktsituatie minder erg dan in de rest van de Gemeenschap. De opkoop- en vernietigingsregeling hoeft derhalve in die lidstaten niet verplicht te worden toegepast, op voorwaarde dat alle producten die zijn verkregen van niet op BSE geteste dieren, in de betrokken lidstaat blijven.

(13) Met het oog op een doeltreffende bewaking van de regeling dienen de lidstaten de Commissie wekelijks alle relevante informatie mee te delen.

[1] PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.
[2] PB L 305 van 6.12.2000, blz. 35.

(14) Bepaald moet worden dat deskundigen van de Commissie controleren of aan alle voorschriften wordt voldaan.

(15) Het Comité van beheer voor rundvlees heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter vastgestelde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze verordening is van toepassing in alle lidstaten, met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk waar alleen artikel 2, lid 1, van toepassing is.

Artikel 2

1. Vlees van runderen ouder dan 30 maanden, die na 1 januari 2001 in de Gemeenschap zijn geslacht, mag slechts voor menselijke consumptie in de Gemeenschap of voor uitvoer naar derde landen worden vrijgegeven wanneer het negatief heeft gereageerd op een goedgekeurde snelle test op boviene spongiforme encefalopathie (BSE), als bedoeld in bijlage IV.A bij Beschikking 98/272/EG van de Commissie [1].

2. De Gemeenschap draagt bij in de kosten voor de in lid 1 bedoelde tests. De Gemeenschap vergoedt 100 % van de kosten (exclusief BTW) voor de aankoop van testkits en reagentia, met een maximum van 15 EUR per test, voor alle tests die worden uitgevoerd bij dieren die worden geslacht vóór de inwerkingtreding van het verplichte testprogramma als bedoeld in artikel 1, lid 3, van Beschikking 2000/764/EG, en in elk geval vóór 1 juli 2001.

Komen niet voor cofinanciering in aanmerking, tests die worden verricht bij:

— dieren als bedoeld in artikel 1, lid 1, van Beschikking 2000/764/EG,

— dieren waarvoor de in artikel 3, lid 3, van deze verordening vastgestelde opkoopregeling wordt toegepast.

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de Gemeenschap dezelfde kosten geen tweemaal vergoedt.

Artikel 3

1. Dieren van meer dan 30 maanden die door een producent of zijn vertegenwoordiger worden aangeboden, worden door een lidstaat opgekocht zonder dat eerst de in artikel 2, lid 1, bedoelde test wordt verricht, op voorwaarde dat de dieren worden geslacht en volledig vernietigd.

De dieren moeten:

a) ten minste de laatste zes maanden vóór de verkoop hebben verbleven op een of meer bedrijven in de betrokken lidstaat,

b) voldoen aan de terzake relevante veterinaire wetgeving, met name de bepalingen van bijlage I, hoofdstuk VI, bij Richtlijn 64/433/EEG van de Raad [2], zodat zij normaal kunnen worden geslacht voor menselijke consumptie.

2. Bovendien mogen, in afwijking van het bepaalde in lid 1 inzake het niet uitvoeren van een test, runderen als bedoeld in artikel 1, lid 1, van Beschikking 2000/764/EG, slechts worden opgekocht om te worden vernietigd, indien de lidstaat erop toeziet dat elk dier wordt getest overeenkomstig het bepaalde in voornoemd artikel 1, lid 1, en het dier negatief op de test reageert.

3. Volgens de procedure van artikel 43 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 kan worden besloten om, ook in lidstaten waar algemeen of op grote schaal wordt getest, de in lid 1 vastgestelde opkoopregeling eveneens toe te passen voor dieren die negatief hebben gereageerd op een test als bedoeld in artikel 2, lid 1, wanneer de marktsituatie dat vereist.

4. Lidstaten die ten genoegen van de Commissie kunnen aantonen dat zij over voldoende testcapaciteit beschikken om het normale aantal voor slachting aangeboden runderen van meer dan 30 maanden met een van de in artikel 2, lid 1, bedoelde tests te onderzoeken, kunnen van de Commissie, volgens de procedure van artikel 43 van Verordening (EG) nr. 1254/1999, toestemming krijgen om de toepassing van de in lid 1 bedoelde opkoopregeling stop te zetten, tenzij een besluit wordt genomen als bedoeld in lid 3.

5. De lidstaten bepalen in welke slachthuizen de dieren moeten worden geslacht. Zij streven er daarbij naar de afstand waarover dieren moeten worden vervoerd, zo kort mogelijk te houden.

Artikel 4

1. De prijs die de lidstaat aan de producent of zijn vertegenwoordiger betaalt voor dieren als bedoeld in artikel 3, lid 1, wordt berekend op basis van:

a) het gewicht van het hele geslachte dier als omschreven in artikel 2, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1208/81 van de Raad [3], en

b) de door de lidstaat vastgestelde prijs per kilogram geslacht gewicht. De in het kader van deze opkoopregeling toe te passen basisprijs is evenwel gelijk aan het gemiddelde van de marktprijzen die voor de betrokken categorie zijn geregistreerd in de weken 45, 46, 47 en 48 van het jaar 2000.

Bij de bepaling van de weekprijs houdt de lidstaat zoveel mogelijk rekening met de geldende marktprijzen, voorzover er representatieve prijzen beschikbaar zijn voor de betrokken categorieën en kwaliteiten. Ook dient er rekening te worden gehouden met de traditionele prijshiërarchie naar categorie en klasse in de betrokken lidstaat.

De prijzen moeten steeds zo worden vastgesteld dat de goede werking van de vernietigingsregeling gegarandeerd blijft. In de volgende gevallen is evenwel voorafgaande toestemming van de Commissie vereist:

— het vaststellen van de gemiddelde prijs per categorie op een niveau dat lager ligt dan de bovengenoemde basisprijs, en

— de vaststelling van de gemiddelde prijs per categorie op een niveau dat meer dan 5 % hoger ligt dan de bovengenoemde basisprijs.

[1] PB L 122 van 24.4.1998, blz. 59.
[2] PB 121, 29.7.1964, blz. 2012/64.
[3] PB L 123 van 7.5.1981, blz. 3.

Ten laatste elke woensdag van de week stellen de lidstaten de producenten in kennis van de in de daaropvolgende week geldende opkoopprijzen.

De opkoopprijs voor elk dier wordt zo spoedig mogelijk na het slachten uitgekeerd.

2. Voor elk volledig vernietigd dier worden de op grond van lid 1 gedane uitgaven medegefinancierd door de Gemeenschap, door toepassing van een forfaitaire vergoeding, berekend op basis van de basisprijs, het gemiddelde gewicht per categorie en een medefinancieringspercentage van 70 % ten laste van de Gemeenschap, en dus 30 % ten laste van de nationale autoriteiten. De forfaitaire bedragen worden vastgesteld in bijlage I.

Uiterlijk op 1 oktober 2001 stellen de lidstaten de Commissie in kennis van de totale uitgaven voor het opkopen van dieren. De cofinanciering door de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 70 % van dat totaal.

Een voorschot ten belope van 80 % van de bijdrage van de Gemeenschap kan worden uitgekeerd nadat het dier is geslacht en gedestrueerd overeenkomstig artikel 5.

Afgezien van de bovengenoemde medefinanciering door de Gemeenschap worden alle aan de regeling verbonden kosten, vanaf het moment dat het dier voor slachting wordt aangeboden totdat het volledig is vernietigd, gefinancierd door de nationale autoriteiten.

3. De bepalingen inzake de slachtpremie als bedoeld in artikel 11 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 en in hoofdstuk V van Verordening (EG) nr. 2342/1999 van de Commissie [1] zijn van toepassing op de op grond van de onderhavige verordening geslachte dieren. Deze uitgaven worden niet beschouwd als kosten in het kader van de onderhavige verordening.

Artikel 5

1. Slachthuizen waar dieren worden geslacht die bestemd zijn om te worden vernietigd in het kader van deze regeling, moeten zo zijn georganiseerd en worden geëxploiteerd dat:

— alle dieren en dierlijke producten die bestemd zijn voor menselijke of dierlijke consumptie, te allen tijde volledig gescheiden worden gehouden van in het kader van deze regeling geslachte dieren en vervaardigde producten, en

— wanneer in het kader van de regeling te slachten runderen op stal moeten worden gehouden, zij volledig gescheiden worden gehouden van runderen die worden geslacht voor menselijke of dierlijke consumptie.

2. Nadat in de karkassen diepe insnijdingen zijn gemaakt, worden de karkassen samen met alle andere delen van de dieren op duurzame wijze gekleurd. Vervolgens worden de karkassen en de andere delen gedestrueerd en volledig vernietigd door verbranding of een andere daartoe geschikte methode.

3. Wanneer gespecificeerd risicomateriaal niet wordt verwijderd, wordt het hele karkas als gespecificeerd risicomateriaal beschouwd.

4. Geen enkel deel van de hier bedoelde dieren mag worden gebruikt voor menselijke consumptie of voor diervoeding, noch in cosmetische producten, geneesmiddelen of medische hulpmiddelen. In afwijking van het bepaalde in de leden 2 en 3 hoeven huiden niet te worden gekleurd en vernietigd op voorwaarde dat zij zo worden behandeld dat zij nog uitsluitend voor de lederproductie kunnen worden gebruikt. Aan de binnenzijde van de huid vastzittend vet moet worden verwijderd en vernietigd. De lidstaten zien erop toe dat deze huiden bij opslag en behandeling steeds gescheiden worden gehouden van de andere huiden.

5. De lidstaten verrichten in alle stadia van deze procedure de nodige administratieve controles en controles ter plaatse om na te gaan of alle betrokken producten gedestrueerd en volledig vernietigd zijn.

Artikel 6

1. Onverminderd het bepaalde in de Beschikkingen 98/272/EG en 2000/764/EG en in afwijking van het bepaalde in artikel 2, lid 1, mogen de in bijlage II genoemde lidstaten toestaan dat runderen ouder dan 30 maanden voor menselijke consumptie worden geslacht zonder dat de in artikel 2, lid 1, bedoelde test op BSE wordt verricht.

2. Lidstaten die gebruikmaken van de in lid 1 bedoelde afwijking, zien erop toe dat de volgende producten, verkregen van dergelijke dieren die voor menselijke consumptie zijn geslacht na de inwerkingtreding van deze verordening, alleen naar andere lidstaten worden verzonden of naar derde landen worden uitgevoerd indien de betrokken dieren negatief hebben gereageerd op een test als bedoeld in artikel 2, lid 1:

— „vers vlees" als omschreven in Richtlijn 64/433/EEG,

— „gehakt vlees" en „vleesbereidingen" als omschreven in Richtlijn 94/65/EG van de Raad [2].

— „vleesproducten" als omschreven in Richtlijn 77/99/EEG van de Raad [3].

3. Het vlees en de producten als bedoeld in lid 2, verkregen van dieren waarbij geen test als bedoeld in artikel 2, lid 1, is verricht, moeten worden gemerkt met een nationaal merkteken dat niet mag kunnen worden verward met het keurmerk van de Gemeenschap en dat vooral niet ovaal mag zijn.

Artikel 7

De lidstaten stellen de nodige maatregelen vast voor de toepassing van deze regeling en de naleving van alle bepalingen van deze verordening.

De lidstaten stellen zo snel mogelijk een gedetailleerd verslag op over de controles die zij op grond van dit artikel hebben verricht en zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

Artikel 8

Voor alle runderen ouder dan 30 maanden, stellen de lidstaten de Commissie elke woensdag in kennis van de onderstaande gegevens betreffende de voorafgaande week:

— het aantal dieren, per categorie als bedoeld in artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1208/81, dat is aangeboden om te worden geslacht en vernietigd;

— voor elke categorie, het aantal geslachte, voor menselijke consumptie bestemde dieren dat is getest, en het totale gewicht, alsmede het resultaat van de tests;

[1] PB L 281 van 4.11.1999, blz. 30.

[2] PB L 368 van 31.12.1994, blz. 10.

[3] PB L 26 van 31.1.1977, blz. 85.

— voor elke categorie, het aantal geslachte, voor vernietiging bestemde dieren dat is getest, en het totale gewicht, alsmede het resultaat van de tests;
— voor elke categorie, het aantal geslachte dieren dat niet is getest, en het totale gewicht;
— de aan de producenten geboden prijs per categorie en, indien beschikbaar, per klasse;
— het aantal gedestrueerde dieren;
— het aantal volledig vernietigde dieren;
— alle andere informatie die nodig is voor een doeltreffend toezicht op de verrichtingen.

Artikel 9

Onverminderd artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad [1] voeren deskundigen van de Commissie, eventueel vergezeld van deskundigen uit de lidstaten, controles ter plaatse uit om na te gaan of aan alle bepalingen van deze verordening wordt voldaan.

Artikel 10

De op grond van deze verordening genomen maatregelen worden beschouwd als interventiemaatregelen in de zin van artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999.

Artikel 11

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2001 tot en met uiterlijk 30 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 december 2000.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

[1] PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

BIJLAGE I

Communautaire financiering per dier [1] [2] (EUR/dier)

	Koeien	Vaarzen	Ossen
België	544	727	—
Denemarken	363	444	—
Duitsland	364	442	—
Griekenland	292	520	—
Spanje	280	536	—
Frankrijk	472	674	713
Ierland	285	421	543
Italië	294	561	—
Luxemburg	553	593	698
Nederland	418	385	—
Oostenrijk	393	501	644
Portugal	281	543	—
Finland	272	306	—
Zweden	384	402	510

BIJLAGE II

Lijst van landen als bedoeld in artikel 6

Oostenrijk
Zweden
Finland

[1] Voor in het kader van deze regeling aangeboden stieren keert de Gemeenschap hetzelfde bedrag uit als voor koeien.
[2] Wanneer niet in een specifiek vergoedingsbedrag is voorzien, keert de Gemeenschap voor in het kader van de regeling aangeboden ossen hetzelfde bedrag uit als voor vaarzen.